Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0716

(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	20 augustus 2024
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A, gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument vordert van de bank het saldo van een spaarrekening die zijn grootouders voor hem hadden geopend. De bank heeft gesteld dat in haar administratie niks meer terug te vinden is over de spaarrekening anders dan dat de laatste mutatie 26 jaar geleden heeft plaatsgevonden. De commissie is van oordeel dat het beroep van de bank op verjaring slaagt. Ook kan de bank niet gehouden worden meer informatie te verstrekken, aangezien de wettelijk bewaartermijn van zeven jaar is verstreken en zij dit niet meer voorhanden heeft. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument en 3) het verweerschrift van de bank.

1.2 De bank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde mr. W.T.N. Vlasveld, advocaat kantoorhoudende te Leiden.

1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op enig moment hebben de grootouders van de consument bij de bank op naam van de consument een Rabo Rendement Rekening (hierna: de spaarrekening) geopend.

2.2 Eind 2023 heeft de consument zich met een rekeningafschrift van de spaarrekening, gedateerd 2 januari 1998 met volgnummer 19, tot de bank gewend en verzocht om uitbetaling van het saldo van de spaarrekening. Op het rekeningafschrift staat vermeld dat het saldo van de spaarrekening op 1 januari 1998 NLG 8.925,91 bedroeg. De bank heeft het verzoek van de consument afgewezen. De verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen in de interne klachtprocedure heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht.

De klacht en vordering

2.3 De consument vordert uitbetaling van het op het rekeningafschrift vermelde tegoed, verhoogd met wettelijke rente vanaf 2 januari 1999.

2.4 Aan deze vordering legt de consument het volgende ten grondslag:

- De grootouders van de consument hebben de spaarrekening op naam van de consument geopend; hierop stortten zij geld voor zijn verjaardagen. De spaarrekening is afgesloten voordat internetbankieren bestond en de spaarrekening was dan ook niet zichtbaar in het internetbankieren van de consument. Het saldo van de spaarrekening is op enig moment kennelijk zonder toestemming of wetenschap van de consument opgenomen van de spaarrekening. Er moet sprake zijn van fraude.

- De consument beschikt over alleen een rekeningafschrift van de spaarrekening; hieruit blijkt dat er een positief saldo aanwezig is op de spaarrekening. Het tegoed van de spaarrekening kan niet zomaar zijn verdwenen; de bank moet informatie kunnen verstrekken over de spaarrekening.

Het verweer

2.5 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat het om?

3.1 Het geschil gaat om de vraag of de bank gehouden is het spaarsaldo zoals vermeld op het rekeningafschrift van 2 januari 1998 aan de consument over te maken. De commissie is van oordeel dat de bank hiertoe niet gehouden is en zij licht dit oordeel als volgt toe.

3.2 De bank heeft gemotiveerd gesteld dat van de spaarrekening en het saldo niks te vinden is in haar administratie. Zo heeft de bank toegelicht dat zij onderzoek heeft gedaan naar een eventueel tegoed op naam van de consument maar dat zij daarover niets in haar administratie heeft kunnen (terug)vinden. De laatste mutatie heeft in 1998 plaatsgevonden; dat is ruim 26 jaar geleden. Ook is er geen ‘slapend tegoed’ op naam van de consument op de reserveringsrekening aangetroffen.

De bank heeft geconcludeerd dat het niet anders kan dan dat de spaarrekening al geruime tijd is opgeheven. Dit kan namelijk alleen als het saldo op de rekening nihil is. De bank stelt dan ook dat de claim niet meer kan worden aangetoond en dat gelet op het bepaalde in artikel 2:10 lid 3 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) in redelijkheid niet van de bank kan worden verlangd dat boekingsstukken nog worden overgelegd als de wettelijk betaaltermijn van zeven jaar is verstreken. Daarnaast heeft de bank een beroep op verjaring (artikel 3:307 BW) gedaan. De consument heeft daar tegenin gebracht dat de rekening nog moet bestaan, aldus de bank.

Verjaring

3.3 Naar het oordeel van de commissie dient het beroep op verjaring, in lijn met haar eerdere uitspraken, gehonoreerd te worden.[1] Uit artikel 3:307 lid 2 BW in verbinding met het toepasselijke overgangsrecht volgt dat het recht om het saldo te claimen na verloop van 20 jaar verjaart.

3.4 Voor het aanvangen van de verjaringstermijn dient gekeken te worden naar de laatste mutatie.[2] De bank heeft onweersproken gesteld dat in 1998 een laatste mutatie op de spaarrekening (dus 26 jaar geleden) heeft plaatsgevonden. Gelet hierop en omdat niet gebleken is dat de verjaring sindsdien tijdig en rechtsgeldig is gestuit, is de vordering van de consument door verloop van meer dan 20 jaar verjaard. Er zijn in dit geval geen andere feiten of omstandigheden die maken dat de bank geen beroep op verjaring mag/zou mogen doen, zoals door de consument wordt betoogd. Hierbij merkt de commissie op dat het rekeningafschrift van 2 januari 1998, met het daarop vermelde spaarsaldo, slechts een momentopname is en onvoldoende is om een claim aan te tonen. Het zegt namelijk niks over het verdere verloop van de rekening.[3]

3.5 Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat de vordering van de consument op grond van artikel 3:307 lid 2 BW is verjaard.

Bewaarplicht

3.6 Wat betreft de stelling van de consument dat de bank informatie moet kunnen verstrekken over de spaarrekening, oordeelt de commissie als volgt.

3.7 De bank heeft op grond van artikel 2:10 lid 3 BW een wettelijke bewaarplicht van zeven jaar. Na het verstrijken van deze termijn mag de bank eventuele dossiers en gegevens vernietigen.

---

[1] GC Kifid nrs. 2014-370, 2017-469, 2019-942, 2020-684, 2021-0202, 2021-0693, 2022-0055, 2022-0303 en 2022-0450. Deze en andere uitspraken van Kifid zijn te vinden op www.kifid.nl
[2] GC Kifid nrs. 2020-684, 2021-0202 en 2021-0693 en 2021-0928.
[3] GC Kifid nr. 2022-0303.

Van de bank hoeft niet verwacht te worden dat zij de gegevens en stukken ten aanzien van de spaarrekening van de consument langer bewaart dan de termijn waartoe de wet haar verplicht. De consument heeft ook geen argumenten aangevoerd op grond waarvan van de bank een langere bewaartermijn verwacht kan worden.[4]

3.8 De commissie is van oordeel dat de consument geen argumenten heeft aangevoerd op grond waarvan de bank gehouden zou zijn om meer informatie over de spaarrekening over te leggen. Naar het oordeel van de commissie kan van de bank gelet op de wettelijke bewaartermijn van zeven jaar niet in redelijkheid worden verlangd dat zij nog in staat is om meer informatie te verstrekken ten aanzien van de spaarrekening; het kan haar ook niet verweten worden dat zij dit niet meer kan.

Conclusie

3.9 Dit betekent dat de klacht ongegrond is en de vordering zal worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

[4] CvB Kifid nr. 2018-012 en GC Kifid nrs. 2024-0049, 2022-0914, 2019-864 en 2011-113.